

ಕವಿತೆ

ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಸ್ವಾತಿ ಕ್ರಾಂತಿಯವಶಯಿ



ಸೃಜನ್

ಗುಣವನರಿದು ಶೀಲ ಹಿಡಿದು
ತನ್ನ ಗೆಲಲು ಸಿರಿಯನೊಷ್ಟು
ಎಷ್ಟು ಹೊರಟ ದೂರ ದೂರ
ಮರಳಿ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚಿರ.

ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹೋದ ಮೌನ
ಲೋಕ ನಿದ್ದೆ ಹೋದ ಹೋತ್ತು
ಗಾಗನ ಮೌನ, ಚುಕ್ಕಿ ಮೌನ

ಅಡಿಯ ಅಡಿಯ ಭಾಮಿ ಮೌನ
ಮೈಯನಪ್ಪೆಲ್ಲ ಗಾಳಿ ತಂಪು ಮೌನ
ಮೌನ ತರು, ಹಕ್ಕಿ ಗೂಡು ಮೌನ
ಕೀಚೆಕೀರು ಕೀಟವಂದು ಮೌನ
ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮೌನ ಯಾನ.

ಬಯಲ ಎಡೆಗೆ
ಪಂಚಭೂತ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ
ಮಹಾಯಾನ ನಡೆದ ವೇಳೆ
ಬೆಳೆಗಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು ಕತ್ತಲು.

ತಳೆಮಳೆ ತಳೆವಳೆ ತಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ
ಹಕ್ಕಿ ಗುರುತು ಹತ್ತೆದಂತೆ
ವಹ್ತೆ ಬಿಡದೆ ಗಾಳಿಯಷ್ಟೆ
ಹಗುರ ಹೆಚ್ಚಿ ಉರಿ ಹೋದ.

ಆನೆ ಅಳೆಲು ಶೋಕದುಸಿರು
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿದ
ಸ್ತುರಣ ಕೂಗು ಕರೆ ಅವನ
ಮೌನ ಶಿವಿಯ ತಲುಪಲೆಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲು ಮೃದುಲ ಹೃದಯವಾಗೆ
ಬುದ್ಧನಾಗಿ ಎಷ್ಟು ನಿಂತ
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಕು ಚಾಚಿ
ತಲ್ಲಿಣಕ್ಕೆ ಸೌಖ್ಯವಾದ.

ಯುಗೆಯುಗಿಗಳ ಉದ್ದ ಬಿಂದು
ಯುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಗೆಲುವ
ಶಾಂತಿ ಸಿದ್ಧ ಲೋಕ ಬಿಂದು
ಬುದ್ಧನಲ್ಲಿ ಮೈಕ್ಕಿ ಭಾಂತಿಯಿರದ ಶಾಂತಿ.

● ಸ. ರಘುನಾಥ